

7 skäl till varför Gud är värd dyrkan (del 2 av 6)

Av: Hamza Andreas Tzortzis (hamzatzortzis.com)

Att associera partners med Gud är den allvarligaste synden. Konsekvensen av denna synd är att den som dör i ett sådant tillstånd utan att ha ångrat sig dör i otro. Detta kommer aldrig att förlåtas av Gud. (Detta gäller de stora formerna av att associera partners med Gud.

Det finns mindre former som inte leder till otro, som att ge välgörenhet för annat än Gud, att lyda någon i stället för Gud och att visa upp sina goda gärningar. Dock leder stora former av att associera partners med Gud – som att be till andra än Honom och att tro att andra saker är värda dyrkan – till otro. Detta är dock ett nyanserat ämne med många variabler att beakta, och jag föreslår ytterligare studie i detta ämne, eftersom det inte är syftet att gå in i detalj här):

”Sannerligen förlåter Gud inte att man associerar partners med Honom, men Han förlåter vad som är mindre än det för vem Han vill. Den som associerar partners med Gud har sannerligen begått en enorm synd.”
(Koranen 4:48)

Men om man associerar partners med Gud och ångrar sig till Honom och återvänder till enhetens väg, kommer han eller hon att förlåtas och deras

överträdelser förvandlas till goda gärningar:

"Och de som inte åkallar någon annan gudighet jämte Gud... Förutom de som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga gärningar - för dem ska Gud förvandla deras synder till goda gärningar, och Gud är Ständigt Förlåtande, Mest Barmhärtig." (Koranen 25:68 & 70)

Den som har associerat partners med Gud och aldrig ångrat sig och dör i det tillståndet (utan ursäkt) har i grunden förtryckt sig själv genom att stänga dörren till Guds barmhärtighet. Deras hjärtan har "evigt" avvisat Guds vägledning och barmhärtighet - och har därmed alienerat sig från det Gudomliga. De som förnekar Gud kommer att be om att få återvända till jorden för att göra rättfärdighet, men deras hjärtan har "evigt" avvisat:

"[Så är förnekararnas tillstånd] tills döden kommer till en av dem och han säger: 'Min Herre, sänd tillbaka mig, kanske jag gör rättfärdighet i det jag lämnade bakom.' Nej! Det är bara ett ord han säger." (Koranen 23:99-100)

Denna självpåtaga andliga verklighet är en form av förnekelse. Personen har förnekat alla de rättvisa och rimliga möjligheter som Gud gett dem att omfamna Hans barmhärtighet och kärlek:

"Gud har inte orätt mot dem, men de orätt mot sig själva." (Koranen 3:117)

"Detta är belöningen för vad era händer gjort. Och Gud är aldrig orättvis mot Sina tjänare." (Koranen 8:51)

Det bör noteras att enligt islamisk teologi, om någon inte fick det rätta budskapet om islam och sökte sanningen, kommer de att ha en ursäkt och testas på Domens dag.[1] Gud är Den-Rättvise och ingen kommer att behandlas orättvist. Det är därför, när en icke-muslim har gått bort, det anses oislamiskt att döma deras slutliga boning (dock har en del lärda sagt att detta kanske inte gäller dem som aldrig sökte sanningen eller hade tillräcklig kunskap om islam).

Ingen vet vad som finns i någon annans hjärta och om någon fick det rätta budskapet på rätt sätt. Men ur ett trosläres- och samhällsperspektiv begravs icke-muslimer som gått bort som icke-muslimer. Det betyder inte att detta är deras slutliga dom. I verkligheten är Gud maximalt och fullkomligt rättvis och barmhärtig, så ingen kommer att behandlas obarmhärtigt och ingen kommer att behandlas orättvist.

7 skäl till varför Gud är värd dyrkan (del 2 av 6)

Människor som har hört islams budskap på ett sunt och korrekt sätt kommer att behöva svara för sitt förnekande. Men den som dör utan att ha hört islams budskap, eller hörde det i en förvrängd form, kommer att ges möjlighet att acceptera sanningen. I linje med principerna från de olika koranverserna och de profetiska traditionerna sammanfattar Al-Ghazali detta nyanserade synsätt.

Han hävdar att människor som aldrig hörde islams budskap kommer att ha en ursäkt: "Faktum är att jag skulle säga att, om Gud vill, kommer de flesta av den här tidens bysantinska kristna och turkar att inkluderas i Guds barmhärtighet. Jag syftar här på dem som bor i de mest avlägsna regionerna av Bysantium och Anatolien som inte kommit i kontakt med budskapet... De är ursäktade."[2]

Al-Ghazali hävdar också att de människor som hört negativa saker om Profeten Muhammed, må Guds frid och välsignelser vara över honom, och hans budskap också kommer att vara ursäktade: "Dessa människor kände till namnet 'Muhammed', men inget om hans karaktär eller hans egenskaper. Istället hörde de sedan barndomen att en lögnare och bedragare vid namn 'Muhammed' påstod sig vara en profet... Denna grupp, i min åsikt, är som den första gruppen. Ty även om de hört hans namn, hörde de motsatsen till vad hans verkliga egenskaper var. Och detta ger inte tillräcklig motivation för dem att undersöka [hans verkliga ställning]."[3]

Islams sanna lärdomar utgör ett hinder mot extremism. Enligt min uppfattning är alla former av extremism baserade på en "ideologisk hårdhet" som förhärdar människors hjärtan. Vad jag menar med detta är att människor antar icke-förhandlingsbara, binära och negativa antaganden om världen och andra människor. Detta får en grupp människor att "otsätta" en annan.

Otsättning är inte bara att märka människor som tillhörande andra grupper – det är naturligt och en del av det moderna samhället. Otsättning sker vanligtvis när en grupp beskriver en annan grupp på ett negativt sätt och hävdar att varje medlem är densamma. Detta förhärdar människors hjärtan och hindrar dem från att positivt engagera sig med andra människor som verkar vara annorlunda. Islam "otsätter" inte människor. Det hävdar inte att alla som inte är muslimer i slutändan är dömda eller onda. Koranen gör det ganska tydligt att människor som utgör andra grupper "är inte alla lika"[4] och beskriver en del av dem som "rättfärdiga"[5]. Koranen tillämpar också detta begrepp på troende – en del är rättfärdiga och en del är det inte. Icke desto mindre lär islam att

varje människa måste behandlas med barmhärtighet, medkänsla och rättvisa.

Fotnoter:

[1] Detta baseras på följande autentiska tradition återberättad av Ahmad och Ibn Hibban: "Det finns fyra (som kommer att protestera) inför Gud på Uppståndelsens dag: den döve mannen som aldrig hörde något, den sinnessjuka mannen, den mycket gamle mannen och mannen som dog under fatran (intervallet mellan Jesus - ﷺ - tid och Muhammeds, må Guds frid och välsignelser vara över honom, tid). Den döve mannen ska säga: 'O Herre, islam kom men jag hörde ingenting.' Den sinnessjuka mannen ska säga: 'O Herre, islam kom men barnen sprang efter mig och kastade stenar på mig.' Den mycket gamle mannen ska säga: 'O Herre, islam kom men jag förstod ingenting.' Mannen som dog under fatran ska säga: 'O Herre, inget sändebud från Dig kom till mig.' Han accepterar deras löften om lydnad, sedan sänds ett ord till dem att inträda i elden. Vid Den i vars hand Muhammeds själ befinner sig - om de inträder i den, ska den vara sval och trygg för dem." Det finns andra hadithem och koranverser som indikerar att Gud inte låter någon inträda i helvetet förrän människor har getts det rätta budskapet om islam.

[2] Al-Ghazali, M. A. (1993) *Faysal al-Tafriqa Bayn al-Islam wa-l-Zandaqa*. Redigerad av M. Bejou. Damaskus, s. 84. En online-kopia finns tillgänglig på: <https://ghazali.org/books/fiysal-bejou.pdf> [Åtkomst 21 november 2016].

[3] Ibid.

[4] Koranen, kapitel 3, vers 113. Denna vers syftar på "bokens folk". Principen gäller dock alla grupper av människor.

[5] Ibid.

[7 skäl till varför Gud är värd dyrkan \(del 1 av 6\)](#)

[7 skäl till varför Gud är värd dyrkan \(del 2 av 6\)](#)

[7 skäl till varför Gud är värd dyrkan \(del 3 av 6\)](#)

[7 skäl till varför Gud är värd dyrkan \(del 4 av 6\)](#)

[7 skäl till varför Gud är värd dyrkan \(del 5 av 6\)](#)

[7 skäl till varför Gud är värd dyrkan \(del 6 av 6\)](#)